

O NIEKTÓRYCH PROBLEMATYCZNYCH ZAGADNIENIACH ZWIĄZANYCH Z PRZESTRZEGANIEM I REALIZACJĄ ZASAD PRAWA PRZEZ PERSONEL ORGANÓW ORAZ INSTYTUCJI ODBYWANIA KARY NA UKRAINIE

Likhovitskyi Yaroslav
Uzhorodskiego Uniwersytet Narodowego, Uzhorod, Ukraina
likhovitskyiy@gmail.com

ON ANY PROBLEMS ISSUES CONCERNING THE ACCEPTANCE AND APPLICATION OF THE PRINCIPLES OF THE PERSONNEL'S RIGHT OF PUBLIC AUTHORITIES AND INSTITUTIONS OF CARRIAGE OF UKRAINE

Likhovitskyi Yaroslav
Uzhhorod National University, Uzhhorod, Ukraina

ПРО ДЕЯКІ ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ, ЩО ПОВ'ЯЗАНІ З ДОТРИМАННЯМ ТА ЗАСТОСУВАННЯМ ПРИНЦИПІВ ПРАВА ПЕРСОНАЛУ ОРГАНІВ ТА УСТАНОВ ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ УКРАЇНИ

Ліховіцький Ярослав
Ужгородський Національний університет, Ужгород, Україна

Streszczenie. W artykule wyznaczono szereg problematyki uwarunkowanej przez nieodpowiednią realizację i przestrzeganie w praktyce przez personel organów oraz instytucji wykonywania kary na Ukrainie wyznaczonych na poziomie ustawodawczym zasad ustawodawstwa karno-wykonawczego, realizację i odbywanie kary, a także opracowano szereg przedsięwzięć naukowo uzasadnionych, skierowanych na udoskonalenie mechanizmu prawnego zaznaczonej tematyki badawczej.

Słowa kluczowe: personel organów i instytucji odbywania kary; zasady prawa; dziedzina realizacji kary; skazany; działalność karno-wykonawcza; przestrzeganie norm prawa; realizacja norm prawa.

Abstract. The article outlines the range of problems caused by the inappropriate use and compliance by the personnel of the organs and institutions of the execution of punishments in Ukraine with the principles of criminal-executive legislation, execution and serving of sentences, established in the legislative level, and also a number of scientifically grounded measures aimed at improving the legal mechanism with The specified research topic.

Keywords: personnel of penitentiary bodies and institutions; The principles of law; Scope of punishment; condemned; Criminal-executive activity; Compliance with the law; The application of the rules of law.

Анотація. В статті визначено коло проблем, що обумовлені неналежним застосуванням та дотриманням на практиці персоналом органів та установ виконання покарань України визначених на законодавчому рівні принципів кримінально-виконавчого законодавства, виконання і відбування покарань, а також розроблено низку науково обґрунтованих заходів, спрямованих на удосконалення правового механізму з означеної тематики дослідження.

Ключові слова: персонал органів та установ виконання покарань; принципи права; сфера виконання покарань; засуджений; кримінально-виконавча діяльність; дотримання норм права; застосування норм права.

Постановка проблеми. Як свідчить практика, однією з обставин, що негативно впливає на стан та в цілому ефективність кримінально-виконавчої діяльності, є неналежне дотримання та застосування принципів права персоналом органів та установ виконання покарань, мова про які ведеться в ст. 11 Кримінально-виконавчого кодексу (далі – КВК) України. Все це, в кінцевому результаті, відображається й на відносинах цих осіб із засудженими та іншими учасниками кримінально-виконавчих правовідносин, породжуючи конфліктні ситуації, різноманітні правопорушення та злочини у сфері виконання покарань, а також знижуючи правовий потенціал боротьби із рецидивною злочинністю в Україні.

Серед низки детермінант, що сприяють зазначеному стану речей у цьому контексті, є в тому числі й не досить активний науковий супровід та розробка питань, пов'язаних з

означеною проблематикою. Зокрема, досі не в повній мірі з'ясовано сутність діяльності персоналу органів та установ виконання покарань по дотриманню та застосуванню принципів права, що визначені у чинному законодавстві України.

Зазначені фактори й стали вирішальними при виборі об'єкта, предмета, мети і задач цієї наукової статті, основним із яких стала розробка ряду науково обґрунтованих заходів, спрямованих на удосконалення правового механізму з даної тематики дослідження.

Стан дослідження. Вивчення наукової літератури показало, що досить активно розробка проблеми кримінально-виконавчої діяльності персоналу органів та установ виконання покарань займаються такі учені, як: К. А. Автухов, О. М. Бандурка, В. А. Бадира, І. Г. Богатирьов, О. І. Богатирьова, О. М. Джужа, Т. А. Денисова, О. Г. Колб, І. М. Копотун, В. Я. Конопельський, В. О. Меркулова, А. Х. Степанюк, В. М. Трубников, І. С. Яковець та ін.

Поряд з цим, у контексті змісту тих питань і завдань, які склали предмет дотримання цієї роботи, наукові пошуки здійснюються безсистемно та не цілеспрямовано, що й виступило додатковим аргументом щодо вибору її тематики та постановці пріоритетної мети.

Виклад основних положень. Одним із основоположних принципів права, що реалізується у кримінально-виконавчій діяльності персоналу ДКВС України, є принцип рівності.

Принцип рівності (як обов'язкова вимога, що ставиться до будь-якої правової системи [1, с. 126]).

Цей принцип означає рівність усіх перед законом, а також рівність прав і обов'язків, незалежно від національної, релігійної та іншої незалежності, службового та іншого становища, рівну відповідальність перед законом, рівний захист у суд [2, с. 224]. Як у зв'язку з цим зробив висновок С.П. Погребняк, рівність передбачає вимогу поводитися в однакових випадках однаково, а у відмінних – неоднаково і забороняє дискримінацію як одне з найочевидніших порушень принципу рівності [1, с. с. 126]. При цьому, як він вважає, в основі сучасного розуміння рівності лежить ідея справедливості рівності можливостей, згідно з якою членам суспільства мають бути створені реальні можливості конкурувати з іншими його членами, причому з достатніми шансами на успіх [1, с. 126].

З цієї метою у чинному кримінально-виконавчому законодавстві України, зокрема:

а) закріплені такі принципи, як: рівність перед законом (ч. 1 ст. 124 Конституції України); рівність перед судом (ст. 10 КПК); рівність прав, свобод і обов'язків громадян (ст. ст. 7-9 КВК);

б) для реалізації рівності визнається також принцип недискримінації (заборону необґрунтованого відмінного ставлення (встановлення розрізень, винятків, обмежень чи переваг) до осіб, які перебувають в однаковій ситуації, чи однакового підходу до осіб, які перебувають у відмінних ситуаціях) [1, с. 127] (ч. 3 ст. 24 Конституції, ч. 5 ст. 7 КВК, ч. 1, ст. 10 КПК, ін.);

в) заради сприяння рівності держава може вдаватися до позитивної дискримінації (політики позитивних дій), котра реалізується як тимчасовий захід з метою створення більш сприятливих умов для певної категорії осіб порівняно з іншими категоріями і в такий спосіб компенсує існуючу між ними нерівність [1, с. 127]. Так, у Загальній частині КК закріплено спеціальний розділ XV «Особливості кримінальної відповідальності та покарання неповнолітніх»; ст. 79 КК «Звільнення від відбування покарання з випробуванням вагітних жінок і жінок, які мають дітей віком до семи років», а в КПК – глава 38 «Кримінальне провадження щодо неповнолітніх, глава 39 «Кримінальне провадження щодо застосування примусових заходів медичного характеру», в КВК – глава 21 «Особливості відбування покарання у виді позбавлення волі засудженими жінками і неповнолітніми», ст. 158 КВК «Встановлення адміністративного нагляду за особами, звільненими з місць позбавлення волі» ін.

Отже, принципи рівності у кримінально-виконавчій діяльності персоналу ДКВС України полягає у тому, що, не дивлячись на певні особливості виконання кримінальних покарань щодо певних категорій засуджених, обмежувати правовий статус останніх зазначені особи не можуть, у тому числі з підстав дискримінаційного характеру (щодо злочинних авторитетів, найуразливіших категорій засуджених, майнового стану, т.ін.).

Важливе місце у правовому механізмі процесу виконання-відбування кримінальних покарань, як свідчить практика, займає такий основоположний принцип права, як принцип свободи.

Загальновизнаним у науці є підхід відповідно до якого свобода – це властивість особистісного, на відміну від необхідності, яка є властивістю індивідуального [3, с. 587]. У

більш вузькому змісті під свободою розуміють можливість діяти без перешкод і заборон в якій-небудь галузі [4, с. 582].

У чисто юридичному значенні принцип свободи ґрунтується на тому, що право ґрунтується на визнанні свободи беззаперечною соціальною цінністю, послідовно втілює її у своїх принципах та інститутах, закріплює та захищає легітимну міру свободи. Виходячи з цього С.П. Погребняк обґрунтовано зробив висновок протє, що усе це дає підстави розглядати право як головну інституцію, що забезпечує індивідуальну свободу, а свободу – як одну з основних ідей, що надихають право [1, с. 127]. При цьому безпосереднім виразом свободи в усіх її багатоманітних життєвих виявах є права людини, які надають особі конкретного, реального статусу вільної людини, захищають її від можливих порушень.

Щодо персоналу органів та установ виконання покарань, то принцип свободи відображений у роздоді II Конституції України «Права, свободи та обов'язки людини і громадянина», а також тих законів, які встановлюють певні обмеження для цих осіб, виходячи з їх правового статусу діяльності у сфері виконання покарань (Закони України «Про Державну кримінально-виконавчу службу України»; «Про державну службу»; «Про пробацію»; «Про запобігання корупції»; ін.).

Поряд з цим, варто зауважити, що такий системо утворюючий підпринцип принципу свободи, як «дозволено все, що не забороняється законом» (ч. 1 ст. 19 Конституції України, у кримінально-виконавчій діяльності персоналу ДКВС України на практиці має свою особливість при його реалізації, а саме: з одного боку, цим особам дозволяється у ході виконання свої повноважень застосовувати й ті міжнародно-правові позитивні підходи у спілкуванні із засудженими, що не визначені на нормативно-правовому рівні (зокрема, це активно втілюється у відповідних сучасних концепціях, доктринах, напрямках тощо [5]), але, з іншого боку, у ч. 2 ст. 19 Конституції України закріплено й дещо інший (імперативний від лат. *imperativus* – не допускаючий вибору; наказовий [6, с. 226]) підхід: органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією України та законами України.

Таким чином, слід визнати, що свобода кримінально-виконавчої діяльності персоналу ДКВС України є дещо обмеженою змістом принципу законності, позаяк будь-який вихід за межі останнього може бути визнано судом як перевищення службових повноважень. Зокрема, у п. 5 постанови Пленуму Верховного Суду України від 26 грудня 2003 року № 15 «Про судову практику у справах про перевищення влади або службових повноважень» з цього приводжу зазначено, що під перевищенням влади або службових повноважень треба розуміти:

а) вчинення дій, які є компетенцією вищестоящої службової особи цього відомства чи службової особи іншого відомства;

б) вчинення дій, виконання яких дозволяється тільки в особливих випадках або з особливого дозволу, або з додержанням особливого порядку – за відсутності цих умов;

в) вчинення одноособових дій, які могли бути вчинені лише колеґіально;

г) вчинення дій, які ніхто не має право виконувати або дозволяти [7, с. 255].

Враховуючи зазначене та з метою створення належних правових умов для реалізації принципу свободи в кримінально-виконавчій діяльності персоналу органів та установ виконання покарань, необхідно ст. 2 Закону України «Про Державну кримінально-виконавчу службу України» доповнити частиною другого такого змісту:

«У своїй діяльності персонал Державної кримінально-виконавчої служби України вправі використовувати й інші загальновизнані принципи поведження із засудженими та ув'язненими під варту, що закріплені у нормах міжнародного права у сфері виконання покарань».

4. Одним із найбільш прикладних основоположних принципів кримінально-виконавчої діяльності персоналу ДКВС України є принцип гуманізму.

У доктринальних джерелах під гуманізмом розуміють ставлення до людини, пройняте турботою про її благо, повагою до її гідності [4, с. 131]. У свою чергу, як принцип, гуманізм вимагає визнання людини найвищою цінністю та виходить з презумції добродетельності людини [1, с. 127]. Крім цього, цей принцип потребує того, аби право було сконцентровано навколо людини, її інтересів, забезпечувало їх юридичну захищеність, створювало умови для вільного людського розвитку і самореалізації. При цьому особливе значення для сучасного права, на переконання дослідників даної проблематики, має ідея гідності людини, яка є

однією, із загальних конституційних засад (ст. 3 Конституції України), а оптимальною формою втілення і захисту гідності особистості, її індивідуальності та неповторності є інститут невід'ємних і невідчужуваних прав людини [1, с. 127].

Співвідносно до кримінально-виконавчої діяльності персоналу органів та установ виконання покарань зміст принципу гуманності полягає у тому, що жоден із засуджених не може бути підданий катуванню, нелюдському або такому, яке принижує його гідність, поводженню чи покаранню, що логічно витікає із змісту ст. 28 Конституції України, а також ст. один КВК.

Правовими гарантіями реалізації даного принципу на законодавчому рівні виступають положення:

а) ч. 2 ст. 7 КВК, відповідно до якої засуджені користуються всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, визначених законами України та встановлений вироком суду;

б) ст. 6 КВК, у якій закріплена така ціль кримінально-виконавчої діяльності, як виправлення та ресоціалізація засуджених для повернення їх у суспільство повноправними членами;

в) ч. 2 ст. 8 КВЕ, у якій мова ведеться про право засуджених на гуманне ставлення до себе і повагу гідності, властивій людській особистості;

г) ч. 1 ст. 8, ст. ст. 115, 116 КВК, у яких зазначено, що під час виконання і відбування покарання засудженому створюються умови для нормального існування, а також всієї його життєдіяльності (харчування, комунально-побутове та медичне забезпечення);

ґ) ст. 16 Закону України «Про Державну кримінально-виконавчу службу України», яке передбачає, що жорсткі, не людські або такі, що принижують людську гідність дії є на сумісними зі службою і роботою органах та установах виконання покарань [8, с. 19-20];

д) розділ IV ПВР УВП «Взаємовідносини засуджених із персоналом установ виконання покарань та іншими особами, у якому визначено, що у своїй роботі персоналом мусить дотримуватися високих професійних та особистих стандартів, а також своєю поведінкою і виконанням своїх обов'язків позитивно впливати на засуджених та викликати в них повагу. У свою чергу, засуджені повинні бути ввічливими з персоналом установ виконання покарань та іншими особами, які відвідують установи [9].

Так у цілому змістовно виглядають основоположні принципи кримінально-виконавчої діяльності персоналу ДКВС України.

Висновок. Якщо узагальнити отримані з цього приводу результати дослідження, то під основоположними принципами права, якими керується персонал органів та установ виконання покарань при виконанні кримінальних покарань, слід розуміти найбільш важливі, фундаментальні засади діяльності цих осіб, на яких вона ґрунтується, відповідно до закріплених на нормативно-правовому рівні положеннях і виступає як загальнообов'язковий соціальний регулятор у сфері виконання покарань.

Література:

1. Теорія держави і права: підручник для студ. юрид. вищ. навч. закл. / за ред. О.В. Петришина. – Х.: Право, 2014. – 368 с.
2. Скакун О.Ф. Теорія держави і права: [підруч.] / Скакун О.Ф. ; пер. з рос. – Х.: Консум, 2001. – 656 с.
3. Римаренко Ю.І. Свобода особиста / Українська кримінологічна енциклопедія / за заг. ред. В.В. Чернея, В.В. Сокурєнка; упоряд. О.М. Джу́жа, О.М. Литвинов. – Харків-Київ: Харк. Нац. ун-т внутр. справ; Нац. акад. внутр. Справ, Кримінол. асоц. України; Золота миля, 2017. – С. 586-588.
4. Великий тлумачний словник української мови / Упоряд. Т. В. Ковальова. – Х.: Фоліо, 2005. – 767 с.
5. Богатирьов І.Г., Пузирьов М.С., Шкута О.О. Доктрина пенітенціарного права України: моног. / І.Г. Богатирьов, М.С. Пузирьов, О.О. Шкута. – К.:ВД «Дакор», 2017. – 236 с.
6. Булыко А.Н. Большой словарь иностранных слов 35 тысяч слов. – Изд. 3-е, испр., перераб. – М.: Мартин, 2010. – 704 с.
7. Про судову практику у справах про перевищення влади або службових повноважень : Постанова Пленуму Верховного Суду України від 26 груд. 2003 р. №15 // Постанови

Пленуму Верховного Суду України у кримінальних справах / упоряд. В. В. Рожнова, А. С. Сизоненко, Л. Д. Удалова. – К. : ПАЛІВОДА А.В., 2011. – С. 254-258.

8. Кримінально-виконавчий кодекс України : наук.-практ. комент. / за заг. ред. В. В. Коваленка, А. Х. Степанюка. – К. : Атіка, 2012. – 492 с.

9. Правила внутрішнього розпорядку установ виконання покарань: затв. Наказом Міністерства юстиції України від 29 грудня 2014 р. № 2186/5 // Офіційний вісник України. – 2015.– № 4. – Ст. 88.

ON ANY PROBLEMS ISSUES CONCERNING THE ACCEPTANCE AND APPLICATION OF THE PRINCIPLES OF THE PERSONNEL'S RIGHT OF PUBLIC AUTHORITIES AND INSTITUTIONS OF CARRIAGE OF UKRAINE

Likhovitskyi Yaroslav

Formulation of the problem. As practice shows, one of the circumstances that adversely affects the state and, in general, the effectiveness of criminal activity, is the inadequate observance and application of the principles of the law by the staff of penitentiary organs and institutions, which is discussed in Art. 11 of the Criminal-Executive Code (hereinafter referred to as the Criminal Code) of Ukraine. All of this, in the final analysis, reflects on the relations of these individuals with the convicted and other participants in the criminal-legal relationship, creating conflict situations, various offenses and crimes in the field of execution of sentences, as well as reducing the legal potential of combating recidivism in Ukraine.

Among a number of determinants that contribute to this state of affairs in this context, there is also lack of active scientific support and development of issues related to the identified issues. In particular, the essence of the activities of the personnel of the bodies and penal institutions for the observance and application of the principles of law, as defined in the current legislation of Ukraine, is still not fully understood.

These factors became decisive when choosing the object, subject, purpose and objectives of this scientific article, the main of which was the development of a number of scientifically based on well-grounded measures aimed at improving the legal mechanism on this topic of research.

State of research. The study of scientific literature showed that the following scientists, such as: K.A., are engaged in the development of the problem of criminal-executive activity of the personnel of the bodies and institutions of penitentiary activity. Autukhov, O.M. Bandurka, V.A. Badira, I.G. Bogatyryov, O.I. Bogatyreva, O.M. Dzhuga, T.A. Denisova, O.G. Kolb, I.M. Kopotun, V. Ya. Konopelsky, V.O. Merkulova, A.H. Stepanyuk, V.M. Trubnikov, I.S. Yakovets and others.

Along with this, in the context of the content of those issues and tasks that constitute the subject of observance of this work, scientific searches are carried out unsystematically and not purposefully, which was an additional argument in choosing its subject and setting a priority goal.

Statement of the main provisions. One of the fundamental principles of law, which is implemented in the criminal activity of the staff of the SCFU of Ukraine, is the principle of equality.

The principle of equality (as an obligatory requirement for any legal system [1, c. 126]).

This principle means equality of all before the law, as well as equality of rights and obligations, regardless of national, religious and other independence, official and other status, equal responsibility before the law, equal protection of the court [2, p. 224]. As in this connection concluded SP Pogrebnyak, equality implies the requirement to behave in the same way in the same way, and in the different ones – differently and prohibits discrimination as one of the most obvious violations of the principle of equality [1, p. with. 126]. At the same time, he believes, the basis of the modern understanding of equality lies in the idea of equity equality of opportunity, according to which members of society must be created real opportunities to compete with its other members, and with sufficient chances for success [1, p. 126].

For this purpose, in the current criminal-enforcement legislation of Ukraine, in particular:

a) enshrined such principles as: equality before the law (Part 1 of Article 124 of the Constitution of Ukraine); equality before the court (Article 10 of the CPC); equality of rights, freedoms and duties of citizens (Article 7-9 of the Criminal Code);

b) for the implementation of equality, the principle of non-discrimination (prohibition of unwarranted excellent attitude (the establishment of distinctions, exceptions, restrictions or advantages) to persons who are in the same situation or the same approach to persons who are in different situations is also recognized) [1, p. 127] (part 3 of Article 24 of the Constitution, Part 5 of Article 7 of the Criminal Code, part 1, Article 10 of the CPC, etc.);

c) For the sake of promoting equality, the state may resort to positive discrimination (positive action policies) that is implemented as a temporary measure in order to create more favorable conditions for a certain category of persons in comparison with other categories and thus compensate for existing inequality [1, p. 127]. Thus, in the General Part of the Criminal Code there is a special section XV "Special Features of Criminal Liability and Punishment of Minors"; Art. 79 of the Criminal Code "Exemption from serving sentences with pregnant women and women with children under seven years of age", and in the CPC – Chapter 38 "Criminal proceedings against minors, chapter 39" Criminal proceedings against the use of compulsory medical measures ", in the Criminal Code – Chapter 21 "Peculiarities of serving a sentence in the form of imprisonment by convicted women and minors", Art. 158 KVN "Establishment of administrative supervision of persons released from places of imprisonment", etc.

Consequently, the principles of equality in criminal activity of the personnel of the State Criminal Service of Ukraine are that, despite certain features of the execution of criminal penalties for certain categories of convicts, it is not possible to restrict the legal status of the latter persons, including on grounds of discriminatory character (concerning criminal authorities, the most vulnerable categories of convicts, property status, etc.).

An important place in the legal mechanism of the process of execution-serving criminal sentences, as practice shows, is such a fundamental principle of law, as the principle of freedom.

Generally recognized in science is the approach according to which freedom – is a property of the person, in contrast to the need, which is the property of the individual [3, p. 587]. In a narrower sense, freedom is understood as the ability to act without interference and prohibitions in any field [4, p. 582].

In the purely legal sense, the principle of freedom is based on the fact that the right is based on recognized freedoms with undeniable social value, consistently embodies it in its principles and institutions, establishes and protects a legitimate measure of freedom. Proceeding from this, SP Pogrebnyak reasonably concluded that all this gives grounds for considering law as the main institution that provides individual freedom, and freedom – as one of the main ideas that inspire law [1, p. 127]. At the same time, the direct expression of freedom in all its various manifestations of life is human rights, which give the person a concrete, real status of a free person, protect it from possible violations.

Regarding the staff of penitentiary bodies and institutions, the principle of freedom is reflected in the second part of the Constitution of Ukraine "Rights, freedoms and duties of a person and a citizen", as well as those laws which impose certain restrictions on these persons, based on their legal status of activity in the sphere of execution of sentences (Laws of Ukraine "On the State Criminal Execution Service of Ukraine", "On the Civil Service", "On Probation", "On Prevention of Corruption", etc.).

In addition, it should be noted that such a system forms the basis of the principle of freedom, as "everything permitted is not prohibited by law" (Part 1 of Article 19 of the Constitution of Ukraine, in the criminal activity of the personnel of the Internal Affairs Committee of Ukraine in practice has its own peculiarity at its namely: on the one hand, these persons are allowed during the exercise of their authority to apply also those international legal and positive approaches in communicating with convicts, which are not defined at the regulatory and legal level (in particular, it is actively implemented in the relevant modern their conceptions, doctrines, directions, etc. [5]), but, on the other hand, Part 2 of Article 19 of the Constitution of Ukraine provides for somewhat different (imperative from the Latin imperativus – no admittance to choice, the ordering [6, pp. 226]) approach: bodies of state power and bodies of local self-government, their officials are obliged to act only on the basis, within the limits of authority and in the manner envisaged by the Constitution of Ukraine and laws of Ukraine.

Thus, it should be recognized that the freedom of the criminal-executive activities of the staff of the Internal Affairs Committee of Ukraine is somewhat limited in the content of the principle of legality, since any way beyond the limits of the latter may be recognized by the court as an excess of official authority. In particular, in paragraph 5 of the resolution of the Plenum of the Supreme

Court of Ukraine of December 26, 2003, No. 15 "On judicial practice in cases of excessive authority or official authority", it is indicated from this statement that excessive authority or official authority should be understood as:

- a) the commission of actions that are the competence of a higher official of this department or an official of another department;
- b) the commission of actions, the execution of which is allowed only in special cases or with a special permit, or with the adherence to a special order – in the absence of these conditions;
- c) committing unilateral actions that could only be committed collectively;
- d) committing acts that nobody has the right to perform or to allow [7, p. 255].

Taking into account the aforesaid and in order to create the proper legal conditions for the implementation of the principle of freedom of criminally-executing activity for the personnel of the organs and penal institutions, 2 of the Law of Ukraine "On the State Criminal Execution Service of Ukraine" to be supplemented with the second part of the following content:

"In its activities, the personnel of the State Criminal Service of Ukraine have the right to use other generally accepted principles of treatment of convicted and imprisoned persons, enshrined in the norms of international law in the field of execution of sentences".

4. One of the most applied fundamental principles of criminal activity of the staff of the Internal Affairs Committee of Ukraine is the principle of humanism.

In doctrinal sources, humanity understands the attitude towards a person, absorbed in the care of her goodness, respect for her dignity [4, p. 131]. In turn, as a principle, humanism requires recognition of a person of the highest value and comes from the prism of human integrity [1, p. 127]. In addition, this principle requires that the right be concentrated around the person, his interests, ensure their legal security, create conditions for free human development and self-realization. At the same time, the idea of the dignity of a person, which is one of the general constitutional principles (Article 3 of the Constitution of Ukraine), is of particular importance for modern law, and the idea of the dignity of a person, which is one of the general constitutional principles (Article 3 of the Constitution of Ukraine), is an optimal form of the embodiment and protection of the dignity of the individual, of his personality and uniqueness. inalienable and inalienable human rights [1, p. 127].

Corresponding to the criminal activity of the personnel of the organs and institutions of the execution of punishment, the content of the principle of humanity is that none of the convicted persons can be subjected to torture, inhuman or degrading treatment or punishment, which logically follows from the content of art. 28 of the Constitution of Ukraine, as well as Art. one KVN

Legal guarantees of the implementation of this principle at the legislative level are the following:

- a) Part 2 of Art. 7 Criminal Code, according to which convicts enjoy all human and civil rights, with the exception of restrictions established by the laws of Ukraine and established by a court sentence;
- b) Art. 6 KVN, which sets forth such a goal of criminal activity as a correction and re-socialization of those who are infected to return to society as full members;
- c) Part 2 of Art. 8 KVE, in which the issue is about the right of the convicted to a humane attitude towards themselves and respect for the dignity inherent in human personality;
- d) Part 1 of Art. 8, Art. Art. 115, 116 KvK, in which it is stated that during the execution and serving of the sentence the convicted person creates conditions for normal existence, as well as for all his life (nutrition, municipal and medical support);
- e) Art. 16 of the Law of Ukraine "On the State Criminal Execution Service of Ukraine", which stipulates that rigid, non-human or degrading acts of human dignity are compatible with the service and work of penitentiary institutions and institutions [8, p. 19-20];

e) section VVR of the Ministry of Social Affairs and Labor "Relations between convicts with staff of penitentiary institutions and other persons, which states that in their work the personnel must adhere to high professional and personal standards, as well as their behavior and fulfillment of their duties, have a positive effect on the convicted persons and cause respect them. In turn, convicted persons should be polite with the staff of penitentiary institutions and other persons visiting institutions [9].

So, in general, the basic principles of the criminal activity of the staff of the Internal Affairs Committee of Ukraine appear to be substantial.

Conclusion. If we summarize the results obtained in this regard, then, under the fundamental principles of law, which are guided by the personnel of bodies and penal institutions in the execution of criminal penalties, one should understand the most important, fundamental principles of the activities of these persons on which it is based in accordance with the provisions of the normative- the legal level of positions and acts as a compulsory social regulator in the field of execution of sentences.

References:

1. Teoriya derzhavy i prava: pidruchnyk dlya stud. yuryd. vyshch. navch. zakl. / za red. O.V. Petryshyna. – KH.: Pravo, 2014. – 368 s.
2. Skakun O.F. Teoriya derzhavy i prava: [pidruch.] / Skakun O.F. ; per. z ros. – KH.: Konsum, 2001. – 656 s.
3. Rymarenko YU.I. Svoboda osobysta / Ukrayinska kryminolohichna entsyklopediya / za zah. red. V.V. Chernyeya, V.V. Sokurenka; uporyad. O.M. Dzhuzha, O.M. Lytvynov. – Kharkiv-Kyyiv: Khark. Nats. un-t vnutr. sprav; Nats. akad. vnutr. Sprav, Kryminol. asots. Ukrayiny; Zolota mylya, 2017. – S. 586-588.
4. Velykyy tлумachnyy slovnyk ukrayins'koyi movy /Uporyad. T. V. Koval'ova. – KH.: Folio, 2005. – 767 s.
5. Bohatyrov I.H., Puzyrov M.S., Shkuta O.O. Doktryna penitentsiarnoho prava Ukrayiny: monoh. / I.H. Bohatyrov, M.S. Puzyr'ov, O.O. Shkuta. – K.:VD «Dakor», 2017. – 236 s.
6. Bulyko A.N. Bolshoy slovar ynostrannykh slov 35 tysyach slov. – Yzd. 3-e, yspr., pererab. – M.: Martyn, 2010. – 704 s.
7. Pro sudovu praktyku u spravakh pro perevyschennya vlady abo sluzhbovykh povnovazhen : Postanova Plenumu Verkhovnoho Sudu Ukrayiny vid 26 hrud. 2003 r. №15 // Postanovy Plenumu Verkhovnoho Sudu Ukrayiny u kryminal'nykh spravakh / uporyad. V. V. Rozhnova, A. S. Syzonenko, L. D. Udalova. – K. : PALYVODA A.V., 2011. – S. 254-258.
8. Kryminalno-vykonavchyy kodeks Ukrayiny : nauk.-prakt. koment. / za zah. red. V. V. Kovalenka, A. KH. Stepanyuka. – K. : Atika, 2012. – 492 s.
9. Pravyla vnutrishnoho rozporyadku ustanov vykonannya pokaran: zatv. Nakazom Ministerstva yustytsiyi Ukrayiny vid 29 hrudnya 2014 r. № 2186/5 // Ofitsiyyny visnyk Ukrayiny. – 2015.– № 4. – St. 88.